படிமம்

படிமத்தின் வரலாறு

படிமங்கள் அல்லது படிமக்கூறு பற்றிய ஆராய்ச்சி பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தொடங்கியது. 1908 - ஆம் ஆண்டு சோகா என்னும் இடத்தில் கவிஞர்கள் கூடி கவிஞர்கள்சங்கம் என்ற அமைப்பை டி. இ. ஹூல்ம் தோற்றுவித்தார். கவிஞர்கள் புதன்கிழமை தோறும் கூடிக்கவிதை இன்பத்தை நுகர்ந்தனர். '1908 ஆம் ஆண்டு கிறிஸ்துமஸ் நாளன்று "இலையுதிர்காலம்" என்ற டி.இ. ஹூல்மின் கவிதையைக் கொண்ட ஒரு சிறு வெளியீடு வெளிப்பட்டது. அக்கவிதையே புகழ்ப் பெற்ற முதல் கவிதையாக விளங்கியது.' இந்தச் சங்கம் 1909 முதல் 1917 வரை இயங்கியது.

"1912 - 17ல் 'இமேஜிஸம்' என்ற படிமக் கொள்கையை வைத்துக் கொண்டு இங்கிலாந்திலும் அமெரிக்காவிலும் டி.இ. ஹூல்ம், எஸ்ரா பவுண்டு, கவிதை புனருத் தாரணத்தில் முழுமூச்சாக ஈடு பட்டதை கவனத்துக்குக் கொண்டு வர வேண்டி இருக்கிறது."

'1910க்கு மேல் இங்கிலாந்திலும் அமெரிக்காவிலும் உள்ள கவிகள் சிலர் சேர்ந்து, கவிதைப் புனருதாரத்தைக் குறிக்கோளாக் கொண்டு இமேஜிஸ்ட்கள் என்ற கோஷ்டி உருவாகியது. பிரெஞ்சு இலக்கியத்தைப் பின்பற்றி வெர்ஸ் லிப்ரெ என்ற சுயோச்சா கவிதை முறையின் சாத்தியங்களை ஆராய்வதில் அக்கறைக் காட்டினார்கள், சொல் சிக்கனம், சகஜத் தன்மை, பேச்சு அமைதி, செம்மை, நூதன படிமப் பிரயோகம் ஆகிய தன்மைகளைக் கவனித்துக் கவிதைகளை அமைக்கலானார்கள். இவ்வகையில் டி.இ. ஹூல்ம், எஸ்ரா பவுண்ட், டி.எஸ். எலியட் போன்றோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். புதிய தொனியும் நூதன நடையும், நவீன படிமப் பிரயோகமும் அவைகளில் தெரிந்தன. விஞ்ஞான, இதர தொழில் துறைத் தகவல்களை உள்ளடக்கிய குறியீடுகள், பாணியே தோன்றியது' என்று வல்லிக்கண்ணன் குறிப்பிடுவார்.

இவ்வியக்கம் அல்லது சங்கம் மூன்று காலக் கட்டங்களைக் கொண்டதாகத் திகழ்ந்தது. 'தொடக்கத்தில் ஹூல்ம் தலைமையில் உருவகம் பெற்ற நிலை, பின் எஸ்ரா பவுண்டின் தலைமையில் படிம இயக்கம் எனப் பெயரிடப்பட்டு உறுதியான கொள்கைகள் பெற்ற நிலை, அதன் பின் அமிலோவலின் தலைமையில் நெகிழ்ச்சிச் சென்ற நிலை என மூவகை நிலைகளைக் காணமுடிகிறது' என்பார் மு. சுதந்திரமுத்து.

'ஆங்கிலத்தில் 'இமேஜ்' எனப்படுவதே தமிழில் படிமம் என வழங்கப்படுகிறது. ஆங்கிலச் சொல்லின் மூலம் இலத்தீன் மொழிச் சொல்லில் உள்ளது. "போலிமை" என்ற பொருளுடைய 'இமித்தரை' 'இமோகா' என்ற இலத்தீன் சொற்களே அவை.' இதனை உருத்தோற்றவியல் என்றும் உருக்காட்சி என்றும் கூறுகிறார்கள். படிமம் என்னும் சொல் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஓர் இடத்தில் மட்டுமே காணப்படுகிறது. 'அகநானூற்றில் மட்டுமே படிமம் என்ற சொல் வருகிறது.'

"அருஞ்சமம் கடந்து, படிமம் வவ்விய"

64 **அகநானூறு - மணிமிடை பவளம்**

உள்ளுறை : *பகற்குறி மறுத்து இரவுக்குறி நேர்ந்தவள் போலச் சொன்னாள்: ஆனால், வழியின் கடுமையைக் கூறிய வனதனால் அதனையும் மறுத்தாள் என்க.*

தினையினை நுகர்வதற்காக வருகின்ற களிறானது வலிய புலியைக் குத்தி அழித்துவிட்டு வந்து தினைப் புனத்திலே கவர்ந்து உண்ணும்; அதுபோலவே, நீ வரைந்து வருவதானால் அலர் உரைக்கும் கொடியோராகிய பெண்களின் வாயினை அடக்கித் தலைவியை மணந்து நுகர்ந்து இன்புறுவாய் என்கிறாள் தோழி.

விளக்கம்: *'காணிய செல்லாக் கூகை' என்ற சொற்கள், ஆய் எயினன் இறப்பவும், பறவைகள் அவனுக்கு நிழல் செய்ய, தான் சினமிக்கு அவனைக் காணச் செல்லாது போர் மரபு பிறழ்ந்த நன்னனையே குறிக்கும்' என்று, இந்நூலின் 208 ஆவது பாட்டுடன் ஒப்பிட்டால் கருத இடந்தருகின்றது.*

149. எளிதாகப் பெற்றாலும் வாரேன்!

பாடியவர்: *எருக்காட்டூர்த் தாயங் கண்ணனார்.* **திணை:** *பாலை.* **துறை:** *தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செலவழுங்கியது.* **சிறப்பு :** *சேரநாட்டுடன் யவனர் செய்த வாணிகச் செய்தியும், செழியனின் மதுரைக்கு மேற்கிலுள்ள திருப்பரங் குன்றத்து வளமும்.*

(தன் நெஞ்சத்திலே பொருள்தேடி வருதல் வேண்டுமென்ற ஆர்வம் எழ, முன்னர்த், தான் அப்படிப் பிரிந்த காலத்திலே, தன் தலைவி அடைந்த வேதனை மிகுதியை மறவாத தலைவன், தான் வாரேன் எனத் தன் நெஞ்சிற்குக் கூறிப்போவதை நிறுத்தி விட்டான். அதுபற்றிக் கூறுவது இச்செய்யுள்.)

சிறுபுன் சிதலை சேண்முயன்று எடுத்த;
நெடுஞ்செம் புற்றத்து ஒடுங்கிரை முனையின்.
புல்லரை இருப்பைத் தொள்ளை முனையின்,
பெருங்கை எண்கின் இருங்கிளை கவரும்
அத்த நீள்இடைப் போகி, நன்றும்

அரிதுசெய் விழுப்பொருள் எளிதினிற் பெறினும்
வாரேன்-வாழி, என் நெஞ்சே!-சேரலர்
சுள்ளியம் பேரியாற்று வெண்நுரை கலங்க,
யவனர் தந்த வினைமாண் நன்கலம்
பொன்னொடு வந்து கறியொடு பெயரும்

வளர்கெழு முசிறி ஆர்ப்பெழ வளைஇ,
அருஞ்சமம் கடந்து படிமம் வவ்விய
நெடுநல் யானை அடுபோர்ச் செழியன்
கொடிநுடங்கு மறுகின் கூடற் குடாஅது,
பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி உயரிய,

ஓடியா விழவின், நெடியோன் குன்றத்து,
வண்டுபட நீடிய குண்டுசுனை நீலத்து
எதிர்மலர்ப் பிணையல் அன்ன இவள்
அரிமதர் மழைக்கண் தெண்பனி கொளவே.

சிறிய புல்லிய கறையான் முயன்று எழுப்பிய மிகவும் உயரமான சிவந்த புற்றினுள் மறைந்து கிடக்கும் புற்றாஞ் சோற்றினைப், பெரிய கையினையுடைய கரடியின் பெரிய சுற்ற மானது தின்னும். அதுவும் வெறுத்துவிட்டதானால், புற்கென்ற அரையினையுடைய இருப்பையின் தொளையுடைய வெண்மை யான பூக்களைக் கவர்ந்து உண்ணும். அத்தகைய சுரத்திலே நெடுந்தொலைவு சென்று, மிகவும் அரிதாக ஈட்டத்தக்க உயர்ந்த பொருளை எளிதாக யான் பெற்றாலும்கூட -

சேர மன்னர்களது, 'சுள்ளி' எனப்படும் அழகிய பேராற்றினது வெண்மையான நுரைகள் சிதறிப் போகுமாறு, நல்ல தொழில் மாண்புடைய மரக்கலத்திலே யவனர் பொன்னோடு வந்து மிளகோடு திரும்பிப் போகும் நல்ல வளங்கெழுமிய ஊர் முசிறி ஆகும். அதன்கண், ஆரவாரம் எழுமாறு முற்றுகையிட்டு, நடந்த அரிய போரையும் வென்று, அங்குள்ள பொற்பாவையையுங் கவர்ந்து வந்தவன், நெடிய நல்ல யானைப் படையினையும் வெல்லும் போராற்றலையும் உடையவனாகிய செழியன். அவனுடைய கொடியசையும் தெருக்களையுடைய மதுரைமா நகருக்கு மேற்குப்புறத்தே இருப்பது திருப்பரங்குன்றம். பல புள்ளிகளையுடைய மயிலின் வெற்றிக்கொடியினை உயர்த்திருப்பது அது. இடையறாத விழாக்களையும் அது உடையது. நெடியோனாகிய முருகனின் அந்தத் திருப்பரங்குன்றின் குண்டு சுனையிலே, வண்டினம் மொய்க்க இதழ் விரிந்த புதிய நீலப்பூவின் ஒத்த மலர்கள் இரண்டின் சேர்க்கையைப் போன்ற, இவளது செவ்வரி படர்ந்த மதர்த்த குளிர்ச்சியான கண்கள் தெளிந்த கண்ணீரினைக் கொள்ளுமாறு, நெஞ்சமே! இவளைப் பிரிந்து யான் நின்னோடு வருவேனல்லேன். நீ போய் நின் வினையை முடித்து வாழ்வாயாக! என்று, தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொன்னான் என்க.

சொற்பொருள்: *1. சிதலை - கறையான். 2. நெடுஞ்செம் புற்று - உயரமான சிவந்த புற்று. ஒடுங்கு இரை - உள்ளே மறைந்து கிடக்கும் இரையான புற்றாஞ் சோறு. முனையில் - வெறுத்தால். 3. வான்பூ - வெண்மையான பூ. எண்கு - கரடி. இருங்கிளை - பெரிய சுற்றம். 9. யவனர் - அயோனியர் போன்ற மத்திய தரைக்கடல் நாட்டவர். கலம் - மரக்கலம். 10, கறி - மிளகு. 12. படிமம் - பாவை. 16. ஒடியா விழவு - இடையறாத விழாக்கள். 17. குண்டு சுனை - வட்டமான ஆழச்சுனை.*

150. தாய் காவற்படுத்தினாள்!

பாடியவர் : *குறுவழுதியார்.* **திணை:** *நெய்தல்.* **துறை:** *பகற்குறி வந்து கண்ணுற்று நீங்கும் தலைமகனைத், தோழி, தலைமகளை இடத்துய்த்துவந்து, செறிப்பறிவுறீஇ, வரைவு கடாயது.*

(கடற்பாங்கிலே கண்டு காதலித்துக் கூடி மகிழ்ந்தனர் காதல் இருவர். ஒரு நாள் பகலிலே சந்திப்புக்குக் குறித்த இடத்திலே தன் தலைவியைக் காணாது நீங்கும் தலைவனைத் தோழி எதிர்ப்படுகிறாள். தலைவியைக் குறித்த இடத்திலே விட்டு வருபவள் அவள். தலைவனிடம், தலைவி அவனைப் பிரிந்து படும் வருத்தத்தையும், தாய் அவர்கள் உறவை அறிந்து தலைவியை வீட்டிலே காவலில் வைத்ததையும் கூறி, விரைவிலே வந்து மணந்துகொள்ள வேண்டுகிறாள்.)

பின்னுவிட நெறித்த கூந்தலும், பொன்னென
ஆகத்து அரும்பிய சுணங்கும், வம்புவிடக்
கண்ணுருத்து எழுதரு முலையும் நோக்கி,
'எல்லினை பெரிது' எனப் பன்மாண் கூறிப்
பெருந்தோள் அடைய முயங்கி, நீடு நினைந்து,

அருங்கடிப் படுத்தனள் யாயே; கடுஞ்செலல்
வாட்சுறா வழங்கும் வளைமேய் பெருந்துறைக்,
கனைத்த நெய்தற் கண்போன் மாமலர்
நனைத்த செருந்திப் போதுவாய் அவிழ,
மாலை மணியிதழ் கூம்பக் காலைக்

கள்நாறு காவியொடு தண்ணென் மலருங்
கழியுங், கானலுங் காண்தொறும் பலபுலந்து;
வாரார் கொல்? எனப் பருவரும்-
தார் ஆர் மார்ப! நீ தணந்த ஞான்றே!

தமிழில் படிமம் என்னும் சொல்லின் வேர்ச்சொல் படி என்பதைக் குறிக்கும். 'படி' என்பது கற்படி, முகத்தலளவை வேடம், வகை, முறைமை,

பிரதி, உருவகம், பூமி என்ற பொருள்களைத் தருவதாக உள்ளது.” கற்படி, வேடம், பிரதி, உருவம் என்னும் சொற்களும் போலிமை, பதிலீடு, மறுபடைப்பு என்னும் பொருளுடையனவாக விளங்குகின்றன.’ தமிழில் உள்ள சங்க இலக்கியத்தில், “படி” என்ற வேர்ச்சொல் 14 இடங்களில் காணப்படுகிறது. ‘ஐங்குறுநூற்றில் ஓர் இடத்திலும்; கலித் தொகையில் இரண்டு இடங்களிலும்; பரிபாடலில் நான்கு இடத்திலும்; அகநானூற்றில் ஆறு இடங்களிலும்; புறநானூற்றில் ஓர் இடத்திலும் வருகிறது’ என்பர் மணிகன்டன்.

1. “துறை படி அம்பி அகமனை ஈனும்” (ஐங்குறுநூறு : 168 : 2).
2. “பருகு படி மிடறு என்கோ பெரிய” (பரிபாடல் : 11 : 29).
3. “மலர் அகல் மார்பின் மை படி குடுமிய” (பரிபாடல் : 15 : 9).
4. “நாமத் தன்மை நன் கனம் படி எழ” (பரி : 15 : 25).
5. “ஒன்றிய படி இது என்று உரை செய்வோரும்” (பரி : 19 : 52).
6. “படி உண்பார் நுகர்ச்சி போல் பல் சினை மிஞிறு ஆர்ப்ப” (கலித்தொகை : 35 : 2)
7. “படி கிளி பாயும் பசுங் குரல் எனல்” (கலி : 50 : 2).
8. “பிடி படி முறுக்கிய பெருமரப் பூசல்” (அகநானூறு : 8 : 11).
9. “ஞாயிறு படினும், ‘ஊர் சேய்த்து’ எனாது” (அக : 9 : 15).
10. “படி ஞிமிறு கடியும் களிறே பெரு மரப் பூசல்” (அக : 8 : 11).
11. “படி முழம் ஊன்றிய நெடு நல் யானை” (அக : 119 : 8).
12. “ஆடாப் படி வத்து ஆன்றோர் போல” (அக : 123 : 2).
13. “இனம் படி நீரின் கலங்கிய பொழுதில்” (அக : 212 : 9)
14. “நீர் நணிப் படிகோடு ஏறிச் சீர்மிகக்” (புறநானூறு : 7 : 243).

படிமத்தின் பொருள்

ஒரு கவிஞன் தான் உணர்த்த விரும்பிய கருத்தினைப் படிப்பவன் அல்லது வாசகன் மனத்தில் சொல்லோவியமாக, காட்சி உருவமாகக் காட்டுவது தான் படிமம் அல்லது படிமவியல், உருகாட்சி ஆகும்.

எல்லா வகையான பொருள்களையும் காட்சிப் படுத்துவது படிமத்தின் அடிப்படையான பண்பாகும். படிமத்தை உவமை, உருவகம், வருணனை, அடை மொழி முதலிய எதன் வழியிலும் உருவாக்கலாம். பருப்பொருள்

மட்டுமல்லாமல் நுண்பொருள்களும் காட்சிப் படுத்துதல் படிமத்தின் இயல்பாகும்.

'எவ்வகைப் பொருளையும் காட்சிப் படுத்தி உருவகத்து வளர்ச்சியாய்த் தோன்றுவது படிமம்' உவமைகளில் வளர்ச்சி உருவகமென்றும், உருவகத்தின் வளர்ச்சி படிமம் என்று இரா. இராசேந்திரன் கூறுகிறார். எல்லா உருவகங்களும் உருவகத்தையும் தாண்டி மனத்தில் காட்சிப் படுத்துவது படிமம் ஆகும்.

'படிமம் என்பது ஏதேனும் ஒன்று பிறிதொன்றிற்காக நிற்பது; பிறிதொன்றப் பிரதிபலிப்பது; பிறிதொன்றை உட்கருத்தாய் உணர்த்துவது; குறியீடுகள் அல்ல படிமங்கள் பயன்படுமிடம் வாழ்க்கையில் எத்தனையோ உள்ளன. அளவை நூல், கணக்கு, நுண் கலைகள், சமயம் ஆகிய எல்லா வற்றிலும் அஃது உண்டு' என்று தமிழண்ணல் கூறுகிறார். பொறிகளின் வழியாகப் புலனுணர்வைத் தூண்டுவதும் மனத்தில் எழும் பிரதிப்பலிப்பே படிமம் என்று பிரின்ஸ்டன் கலைக் களஞ்சியம் கூறுகிறது.

உவமை, இரண்டு பொருளின் ஒப்புமைப்படுத்துவதைத் தன்மையாக கொண்டது. உருவகம், இரண்டு பொருளின் வேறு பாட்டை நீக்கி இரண்டும் ஒன்றே என்பதை நிலை நிறுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டது. படிமம் எந்தப் பொருளையும் ஓவியம் போன்று மனத்தில் காட்சிப் படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டது.

'புதுக்கவிதையில் படிமம்' என்ற ஆய்வேட்டில் சுதந்திரமுத்து அவர்கள் புதுக்கவிதையில் படிமம் "உருவம், படிமம் போலன்றிப் சொற்கூட்டமாக உணரத்தக்கது. ஓசை நயம் மற்றும் சந்தத்துடன் தொடர்புடையது, தருக்க முறையிலான அமைப்பை உடையது" படிமம் என்பது உருவகத்தைப் போன்று இல்லாமல் ஓவியம், சிற்பம், மனப்படிமம் இவைகளுடன் தொடர்பு கொண்டது.

'இலக்கியத்தில் படிமம்' என்னும் நூலில் வெ. இராம. சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் படிமத்தின் விளக்கத்தைக் கூறுகிறார். 'கவிஞர் ஒரு பொருளைக் காணுகின்ற பொழுது அவனுக்குச் சில எண்ணங்கள் உணர்ச்சிகள் ஏற்படுகின்றன. அப்பொருளைத் தன் கவிதையில் படைக்கின்ற வகையில் கவிஞன் அடைந்த எண்ணங்களை உணர்ச்சிகளைப் பிரதிபலிக்கச் செய்கின்றன அப்பிரதிபலிப்பே படிமம் எனப்படும்.

(எ.டு) கவிஞன் ஒரு கிளியைக் காண்கின்றான் அக்கிளி வலையில் அடைப்பட்டிருக்கின்றது. கவிஞனுக்கு அந்த நேரத்தில் அக்கிளியைப்

பார்த்தவுடன் எண்ணம் அல்லது உணர்ச்சி தோன்றுகிறது. வானத்தில் பறந்து இன்பமாக இருக்க வேண்டிய கிளி இப்படி அடைப்பட்டு கிடக்கிறதே என்று எண்ணுகிறான். அவன் அக்கிளியைக் "கூண்டுக்கிளி" என்றழைக்கிறான். கூண்டில் வாழும் அக்கிளி கவிஞன் மனத்தில் "சுதந்திரம் பறிக்கப் பட்ட நிலைமையை" உணர்த்துகிறது. அந்தச் சுதந்திரம் இன்மையை வெளிப்படுத்தவே கூண்டுக் கிளி என்று சொல்கிறான். சுதந்திரம் இல்லாத மனிதனைக் குறிக்க இச்சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறான். இவ்வாறு கவிஞன் மனத்தில் ஏற்பட்ட எண்ணமே 'படிமம்' எனப்படும்.'

உருவகத்து வளர்ச்சியாய்த் தோன்றி, எவ்வகைப் பட்ட பொருளையும் ஓர் காட்சிப்போல் தோன்றச் செய்தல் படிமம் ஆகும். 'உவமை உருவகங்களின் பரிணாம வளர்ச்சியே படிமம்' என்று 'தோணி வருகிறது' என்ற தம் நூலில் முன்னுரையில் கைலாசபதி கூறுகிறார். 'படிமம் என்பது சொல்லோவியம். ஒரு தொடரிலோ, பத்தியிலோ இடம் பெறுகிற அடைமொழி, உருவகம், உவமை, வருணனை போன்றவற்றால் படிமம் அமையும்' என்று சி. டே. லூயிஸ் கூறுகிறார்.

பிரின்ஸ்டன் அகராதி படிமத்தின் வகைகளாக மனப் படிமங்கள், அணிப்படிமங்கள், குறியீட்டுப் படிமங்கள் மற்றும் புலனுணர்வு படிமங்கள் என்று வகைப்படுத்துகிறது. புலனுணர்வு படிமத்தில் காட்சிப் படிமம், ஓசைப் படிமம், முகர்வு படிமம் மற்றும் உடலியக்க படிமத்தைப் பிரிவுகளாகக் கூறுகிறது.

கால்லியர்ஸ் அகராதி மனப்படிமங்களின் வகைகளாக பின் வருவனவற்றைக் கூறுகிறது பின்னிலைப் படிமம், நினைவப் படிமம், அறிதுயில் படிமம், மயக் காட்சிப் படிமம் ஆகும்.

சுருக்கமான சரியான வருணனை தான் கவிதையின் நோக்கம்; சாதாரன மனிதன் பார்வையைக் காட்டிலும் கவிஞனின் பார்வை பொருள்களின் உன்மை நிலைகளை உணர்வது என்று டி. இ. ஹுல்மின் கூறுகிறார்.

"அறிவாலும் உணர்ச்சியாலும் ஆன ஒரு மனப் பாவனையை ஒரு நொடிப் பொழுதில் தெரியக் காட்டுவது தான் படிமம் என்பது; ஓர் ஓவியமோ, சிற்பமோ தன்னைச் சொற்கள் மூலமாக வெளிப்படுத்திக் கொள்கிற ஒரு கவிதைப் படிமம் ஆகும்.' என்பது எஸ்ரா பவுண்டின் விளக்கமாகும்.

'சிந்திக்கப் பெற்ற, விரும்பப்பட்ட ஏதாவது கருத்து வடிவத்திற்கு விளக்கம் தரவோ, புலன்களின் உணர்வுகட்குக் கொண்டு வரவோ வேண்டுமென்று

செய்யப்படும் மனத்தின் மொழிப் பெயர்ப்பே படிமம் என்று சிலர் கருதுவர்.' "தொடர் உருவகம் என்பது நுண்பொருள் கருத்துகளை மொழிச் சித்திரமாகப் பெயர்த்தெழுவது" என்கிறார் காலரிட்சு அவர்கள்

"படிமக்கவிதை இயக்கம் கண்டு கவிதை எப்படி அமைய வேண்டும் என்று கருதிய அமெரிக்கக் கவிஞன் எக்ஸ்ரா பவுண்டு பொருளை நேரடியாகச் சொல்ல அவசியமான சொற்களை மட்டுமே பயன்படுத்தல், நுண்ணிசையைப் பின் பற்றுதல் ஆகிய உத்திகளை அறிவித்தான்."

"கவிஞன் படிமங்களின் வாயிலாகவே தனது சிந்தனைகளை வெளியிடுகிறான். படிமங்களின் வாயி லாகவே தன்னை உணர்த்துகிறான். இந்த அடர்த்தி, ஆழப்பாயும் ஆற்றல், சிந்தனைச் செறிவு, இசைலயம், உணர்ச்சி, சொல், நெசவு. படிமப்பாங்கு ஆகிய அனைத்தும் கவிதையின் சுரமாக மட்டுமல்ல ஆற்றலாகவும் விளங்குகின்றான்."

படிமங்களின் சொற்களை விளக்க எக்ஸ்ரா பவுண்டு நேரடியான சொற்களை மட்டும் பயன் படுத்தினார் என்றும், ஒரு கவிஞனுக்கு படிமங்களின் மூலமாக தனது எண்ணங்களை படைக்கிறான் தன்னையும் உணர்த்திக் கொள்கிறான் என்பது புரூக்ஸ் கிளிந்த் கூறுவதாக ந. மாணிக்கம் அவர்கள் 'மு. மேத்தாவின் புதுக்கவிதைச் சாதனைகள்' என்னும் தன் ஆய்வேட்டில் கூறுகிறார்.

சி. டே. லூயிஸ் அவர்கள் இலக்கியவியல் நோக்கில் ஆராய்ந்து படிமம் என்பது அறிவுணர்ச்சி மற்றும் ஐம்புல உணர்ச்சியை சார்ந்தது படைப்பவனுக்கும் படிப்பவனுக்கும் ஒரு தொடர்பை உண்டாக்குவது. உண்மை உலகையும் கவிதை உலகையும் இணைக்கும் உருவத்தின் வழியாக வெளிப்பாடு படிமம் ஆகும்.

பாகல் அவர்கள் இலக்கியவியல் நோக்கில் படிமத்தை ஆராய்ச்சி செய்கிறார் படைப்போன் மனத்தின் ஒப்புமையைக் காட்டுவது படிமம் என்றும் புலனுணர்வுடன் கூடிய உயர்புடைய ஒப்புமையே படிமம் என்கிறார். ஐ. ஏ. ரிச்சர்ட்ஸ் அணியியல் நோக்கில் படிமத்தைப் பற்றிக் கூறும் போது படிப்பவன் மனத்தில் காட்சிப் படுத்துவது படிமம் என்கிறார் மேலும் வேறுபட்டப் பொருள் உயிரூட்டும் செயல் முடிவு படிமம் ஆகும் என்று கூறிகிறார்

அவ்னர் ஜிஸ் கலைத்தத்துவ அழகியல் நோக்கில் படிமத்தை அணுகுகிறார், பொருள்வாத அடிப்படையில் உலகியல் புறப் பொருள்களின் பிரதிப்பலிப்பு படிமம் ஆகும். உண்மைப் பிரதிபலிப்பால் அகவயத்தில் புறவய

உலகத்தைப் படமாக்குவது அல்லது காட்சிப் படுத்துவது படிமம் என்று விளக்குகிறார். ஜியோஸ் கௌஸ்கி இலக்கிய வடிவ உருவியல் நோக்கில் படிமத்தை பற்றிக் கூறும் போது கலைஞனால் படைக்கப்படும் உலகப் பொருள்களின் வடிவ உருப்பதிலீடு படிமம் என்றும், சூழலுக்கேற்பச் சிறப்புக் கூறாக, நோக்கமாக, குறியீடாகச் செயல்படும் இலக்கிய வடிவ உருவின் வாயிலாக படிமம் உருவாகும் என்றுக் கூறிகிறார்.

கவிதை எங்கிருந்து பிறக்கின்றதோ அங்கிருந்தே படிமமும் பிறக்கின்றது என்று பொன்மணிவைரமுத்து கூறுகிறார். மேலும் போன்மை, உணர்ச்சி ஆகிய பண்புகளால் தான் படிமமும் படைக்கப்படுகின்றது. உள்ளத்தில் இருப்பதைச் சொல்லிலே புகுத்தக் கூடிய தன்மையைப் படிமம் பெற்று இருக்கின்றது. காட்சியாக அமையும் கலைக்கூறே படிமம் என்றும், உணர்வு, கற்பனை எதன் மூலமாக எழுகிறதோ அது இறுதியில் உருக்காட்சியாக புலப்படுகிறது. சொற்களாகவும், தொடர்களாகவும், முழுக் கவிதைகளாகவும் படிமங்கள் எழுகின்றன என்கிறார்.

கதிர் மகாதேவன் அவர்கள் படிமத்தைப் பற்றிக் கூறும் போது ஒரு மொழியில் படிமம் இடம் பெறும் போது உள்ளக் கருத்திற்கு உருவம் தருகிறது என்கிறார். 'மொழியில் படிமம் என்பது உள்ளக் கருத்திற்கு உருவம் தருவதாகும்.' படிமம் ஒரு மொழிக்கு பொதுவானதாக திகழ்ந்தாலும் கவிதை படிமமே சிறப்பானதாக கருதப்படுகிறது. பேச்சு மொழி, பழமொழி, உரையாடல், வருணனையில் படிமக் காட்சி இடம் பெறுவதை நாம் காணலாம். இவ்வகையான படிமங்களைத் தோற்றுவிப்பதற்கு அங்கதங்கள், உருவகங்கள், உவமைகள் தேவைப் படுகின்றன.

"உருவகங்கள் படிப்போர் மனதில் படிமங்களைத் தோற்று விக்கவல்லன. உரை நடையில் இவை இடம் பெறும் போது சொல்லப்படும் பொருளின் ஆழத்தையும், அழகையும் அவை எளிதில் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன" என்று மா. இராமலிங்கம் கூறுகிறார்.

கற்பனைக்கு அடிப்படையாகத் திகழ்வது படிமங்கள் என்று டி. கே. தரணி கூறுகிறார். மேலும், கற்பனைக்கு மனதில் பதியும் படிமங்களே அடிப்படையாகின்றன. இவை ஐம்பொறிகளையும் அவரவர் வாழ்வின் அனுபவங்களையும் கவிஞன் தன் கவிதையில் பயன்படுத்திக் கொள்கிறான் அவ்வாறே செவி வழிப்பட்ட கருத்துக்களும், செய்திகளும் கவிஞன் மனத்தில் படிமங்களாக உருப்பெருகிறது என்கிறார்.

வெ. இரா. சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் படிமத்தைப் பற்றிக் கூறும் போது ‘கவிஞன் ஒரு பொருளைக் காணுகின்ற பொழுது அவனுக்குச் சில எண்ணங்கள், உணர்ச்சிகள் ஏற்படுகின்றன. அப்பொருளைத் தன் கவிதையில் படைக்கின்ற வகையில் கவிஞன் அடைந்த எண்ணங்களை உணர்ச்சிகளைப் பிரதி பலிக்கச் செய்கின்றான். அப்பிரதிபலிப்பே படிமம் எனப்படும்.’

இராம. இராசேந்திரன் அவர்கள் ‘புதுக்கவிதை இலக்கணம்’ என்ற நூலில் உருவகத்து வளர்ச்சியாய்த் தோன்றி. எவ்வகைப்பட்ட பொருளையும் ஓர் காட்சிப் போல் மனத்துள் தோன்றச் செய்வது படிமம் ஆகும் என்கிறார்.

சுதந்திரமுத்து அவர்கள் படிமத்தைப் பற்றியக் கருத்து விளக்கம் தருகிறார். அவை, ‘படிமம், கவிஞன் எதை வெளியிடக் கருதுகிறானோ, அதைக் காட்சித் தன்மை மூலம் விளக்கவும், தெளிவுப்படுத்தவும் உதவுகிறது “அரூபமான வார்த்தைகள், செயல் இழந்து போகும் போது அந்த இடத்தை நிறைவு செய்யப் படிமங்களால் மட்டுமே முடியும். அதீத மனநிலைகளை வெளிப்படுத்தும் கவிதைகளுக்குப் படிமம் தவிர்க்க முடியாத உத்தியாகவும் அங்கமாகவும் மாறுகின்றது” என்று பிரம்மராஜன் கூறுவது படிமத்தின் கருத்து விளக்க ஆற்றலைப் பலப்படுத்துகிறது. இவ்வகையில் படிமம் என்ற சொல்லே, கருத்து விளக்கம் என்றாகிறது.’

படிமம் குறித்த அகராதி விளக்கம்

‘ஒன்றைப் போன்ற உருவம். வழிபாட்டுக்குரிய சிலை, சிற்பம், ஓவியம், கண்ணாடியில் பிரதிபலிக்கின்ற உருவம்; ஓர் உருப்பெருக்கி வழியே பெற்ற உருவம்; அல்லது கண்ணாடி ஊடகத்தின் வழியே பெற்ற உருவம். ஒன்றின் விளைவு; பொதுவான அல்லது ஒன்றின் தொடர்பான உவமை, உருவக அணிகள்; அலங்காரமான விளக்கம்; ஒன்றைத் தெளிவாக விளக்குதல், ஒரு பொருள் அல்லது ஒருவரைப் பற்றிய பொது மக்களின் கருத்து’ என்று அகராதிகள் கூறுவதாக சுதந்திரமுத்து கூறுகிறார். மேலும் அவர் ‘இமேஜ்’ என்ற சொல்லுக்குக் காலப்போக்கில் பல அர்த்தங்கள் உள்ளன என்றும் ‘பல் பொருள் ஒரு மொழி’ ‘ஒரு பொருள் பன் மொழி’ தமிழ் அகராதி இருபத்திநான்கு அர்த்தங்கள் கூறுவதாக கூறுகிறார்.

1. ஆங்கிலத்தில் “இமேஜ்” என்னும் சொல் ‘போலிமை, பதிலீடு, மறுபடைப்பு அல்லது ஒரு பொருளின் வெளித்தோற்றம் ஒற்றுமை அதாவது வடிவ உரு, சிலை அல்லது ஓவியம் என்ற பொருள்களை முதலாவதாகவும் கண்ணாடிப் பிரதிபலிப்புப் போன்ற, ஒளியில் பிரதிப் பலிக்கப்படும் எதிர் உரு’ என்ற பொருளை இரண்டாவதாகவும் குறிக்கின்றது.

2. பெர்சிவல் அகராதி “இமேஜ்” என்னும் சொல்லுக்குப் ‘பிரதிரூபம், விக்கிரகம், பாவனை, பிரதிமை, கிலை, சாயல், சாயை, மனோ சங்கற்பம்’ என்று பொருள் தருகிறது.

3. வின்ஸ்லோ ஆங்கில - தமிழ் அகராதி “இமேஜ்” என்னும் சொல்லிற்கு ‘உருப்படுத்து, விம்பி’ என்ற பொருளைத் தருகிறது.

4. திருமகள் தமிழ் அகராதி “படிமம்” என்ற சொல்லிற்குப் ‘பிரதிமை, உருவம், மாதிரி, நோன்பு, தவ வேடம், தூய்மை’ என்று பொருளைத் கூறுகிறது.

5. தமிழ் மொழி அகராதி “படிமம்” என்ற சொல்லுக்குப் ‘படிமக்களம்’ என்று கூறுகிறது.

6. செந்தமிழ் அகராதி “படிமம்” என்ற சொல்லுக்குப் ‘பிரதிமை, விரதம், சன்னதம், படிமக்களம், தூய்மை’ என்ற பொருளைத் தருகிறது.

7. சென்னைப் பல்கலைக்கழக தமிழ் அகராதி ‘இமேஜ்” என்ற சொல்லுக்கு ‘உருவம், படிவம், படிமம், உருச்சிலை, புனிதர் திருவுருவச்சிலை, ஒத்த வடிவம், உருவச் சாயல், உருமாதிரி, எதிர் உரு, எதிர் படிவம், பளிங்கில் தெரியும் நிழலுரு, உவமருவக அணி, கருத்துரு, கருத்துப் படிவம், மனச் சாட்சித் தோற்றம், (வினை) உருவங்கொடு, படந்தீட்டு, மனத்தில் உருவங் கற்பித்துக் காண், நிழலுருப் படுத்திக்காட்டு, உரு மாதிரியாய் அமை, மாதிரி எடுத்துக் காட்டாகப் பயன்படு, விளங்க வரித்துரை’ என்ற பொருள்களைத் தருகிறது.

8. தமிழ் - தமிழ் அகர முதலி “படிமம்” என்ற சொல்லுக்குப் ‘பிரதிமை, உருவம், மாதிரி, வடிவம், தவவேடம், நோன்பு, சன்னதம், காண்க, படிமக்களம், தூய்மை’ என்ற பொருளைத் தருகிறது.

9. பவானந்தர் தமிழ்ச் சொல் அகராதி “படிமம்” என்ற சொல்லுக்கு ‘வெறியாட்டு, வெண்மை’ என்னும் பொருளைத் தருகிறது.

10. க்ரியா தற்காலத் தமிழ் அகராதி “படிமம்” என்ற சொல்லுக்கு ‘விக்கிரகம், கவிதை, கதை அல்லது திரைப்படம் முதலியவற்றில் குறிப்பிட்ட உணர்வு, காட்சி, நிலை போன்றவற்றை மனத்தில் எழுப்பக் கூடியவிதத்தில் சொல், தொடர் அல்லது காட்சிகளைப் பயன்படுத்தும் முறை, மேற் குறிப்பிட்ட விதத்தில் பயன்படுத்தப்படும் சொல், தொடர், காட்சிப் போன்றவை, ஒருவரைப் பற்றிப் பிறரிடம் ஏற்படுத்தும் எண்ணம் அல்லது தோரணை’ என்று அகராதிகள் “படிமம்” என்ற சொல்லிற்கு விளக்கம் தருகின்றன.

கவிதையில் படிமங்கள்

புதுக்கவிதை உத்திகளில் எதுகை மோனை சீர் தளை அடிவரையறை இவற்றிக்குள்ளாகக் கருதினவர்களும் உத்திகளில் அடைக்கலம் தேடினார்கள். அவை, விடுகதத் தன்மை, உரையாடல், கேள்வி பதில் முறை, நாட்டுப் பாடல் உத்தி, ஏனையக்கவி, சொல்லுடைப்பு, மறிதருதல், அங்கதம், கட்புல வடிவம், முரண், குறியீடு, பொருள் அடுக்கு, சொல் அடுக்கி வரல், படிமம் ஆகிய உத்திகள் ஆகும். இவற்றில் படிமம் தன்மை அணி, உருவகம் போன்ற உத்திகளால் காட்சித் தன்மையை அடைகிற படிமத்தின் அடிப்படை, காட்சிப் பொருளுக்குக் காட்சித் தன்மை தருவதும், கருத்துப் பொருளுக்குரிய காட்சித் தன்மை தருவதும் ஆகிய இரண்டு நெறிகள் கவிதைப் படிமத்தின் இலக்கணம் என்று சுதந்திரமுத்து அவர்கள் கூறுகிறார்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தொடங்கிய படிம இயக்கம் உலகில் பலமொழி இலக்கியங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு வளர்ச்சி அடைந்தது எனலாம். படிம வளர்ச்சிக்கு டி. இ. ஹூல்ம், பிளிண்ட், ரிச்சர்டு ஆஸ்டிஸ்டின், ஹில்டாடுவட்டில், அமிலோவல், வெர்லேன், போதலேர் போன்றோர், கிரேக்கம், ஜெர்மணி, சீனம், எபிரேயம் ஆகிய மொழிகளின் கவிதைகளிருந்தும் படிமக் கொள்கைகளை வகுத்தனர். 'ஒரு சொல் தொடர் அல்லது வரி இன்னொன்றைக் குறிக்கும் போது படிமம் ஆகிறது' என்று பொன்மணிவைரமுத்து கூறுகிறார்.

கவிதையில் படிமங்களின் வகைகளை பின் வருமாறு காணலாம், மனப் படிமங்கள்; அணிப் படிமங்கள்; பகட்டுப் படிமங்கள்; பரந்த படிமங்கள்; உணர்வுளப் படிமங்கள்; ஆழ்ந்த படிமங்கள்; அலங்காரப் படிமங்கள்; வேர்ப் படிமங்கள்; மூழ்கிய படிமங்கள்; குறியீட்டுப் படிமங்கள்; இயக்கஞ் சார்ந்த படிமங்கள்; மரபுப் படிமங்கள்; வழக்குப் படிமங்கள்; தனிப் படிமங்கள்; தற்சார்புப் படிமங்கள்; முன்மைப் படிமங்கள்; பகுப்பாய்வுப் படிமங்கள்; கற்பனைப் படிமங்கள்; இடமாற்றுப் படிமங்கள்; தன்மைப் படிமங்கள்; அடைப் படிமங்கள்; வடிவப் படிமங்கள்; உவமைப் படிமங்கள்; உருவகப் படிமங்கள்; ஆகியன கவிதையில் இடம் பெறுகின்றன என்று சுதந்திரமுத்து அவர்கள் 'படிமம்' என்ற தன் ஆய்வு நூலில் கூறுகிறார். சுதந்திரமுத்து அவர்கள் கூறிய கவிதைப் படிமங்களைப் முறையே எண் படிமங்கள், தொடர் படிமங்கள், அடுக்குப் படிமங்கள் ஆகியவற்றில் அடக்கலாம்.

படிமத்தில் பலவகைகள் உள்ளன. அவை, அழகியல், கொள்கை முழக்கம், அங்கதம், நிகழ்ச்சி, முரண் பொருள், புதுமையியல்,தொன்மவியல், மிகை நவிற்சி, தத்துவம், இனிவரல் என வகைப் படுத்துகிறார் மித்ரா அவர்கள். ஆயினும் காட்சிப் படிமம், அணிப் படிமம், குறியீட்டுப் படிமம் என மூன்று பிரிவுகளில் அனைத்தும் அடங்கியுள்ளது. காட்சிப் படிமம் வாசகன் அல்லது கவிஞன் காணும் பொருளை மனதில் கொண்டு வந்து காட்சிப்படுத்துவது, அணிப்படிமத்தை இலக்கிய மொழி நடை வாயிலாகத் தோன்றுவது என்றும், குறியீட்டுப் படிமத்தை புரியாத உண்மைகளைப் புரியச் செய்வது என்று கவிஞர் சிற்பி கூறுகிறார்.

காட்சிப் படிமம் என்பது கண்களால் காணக் கூடிய பொருளைக் கொண்டு மனத்திற்குள் ஓர் காட்சியை ஏற்படுத்தி நம் நினைவோட்டத்தில் அப்பொருளைக் கொண்டு வந்து காட்சிப் படுத்துவதாகும்.

கவிஞன் தான் காணும் ஒன்றனுக்கு உணர்ந்த உருவம் கற்பித்தலே படிமத்தை உருவாக்கி விடுகிறது என்கிறார் பொன்மணிவைரமுத்து அவர்கள். உவமை உருவங்களின் பரிணாம வளர்ச்சியே படிமம் என்கிறார் கைலாசபதி அவர்கள்.

படிமத்தின் முதிர்ச்சியே குறியீடாகின்றன. புராணம், வரலாறு சார்ந்த குறிப்பு மொழிகள் குறியீடுகளாகின்றன. 'புரட்சியை, ரோடு ரோலருடனோ அல்லது சர்ப்பயாகத்துனோ ஒப்பிட்டாலும், காமத்தை ராப்பிச்சைகாரனுடன் ஒப்பிட்டாலும் படிமப்படுத்தும் தன்மை தான் அடிப்படையாகிறது.' என்று சுதந்திரமுத்து கூறுகிறார்.

குறியீடு

'மேனாட்டுத் திறனாய்வு முறை தமிழில் கையாளப்பட்ட போது அத்துறைக் குரிய கலைச் சொற்கள் பல தமிழில் ஆக்கப்பட்டன. புதுக்கவிதைத்துறையில் மிகுதியும் வழங்கி வந்த 'சிம்பல்' என்னும் சொல்லுக்குத் தமிழ்ச் சொல் தேவைப்பட்ட போது ஆளப்பட்டச் சொல்லே, 'குறியீடு' என்பது. இச்சொல் முன்பே தமிழில் வழங்குவதாயினும், 'பெயர்' 'பெயரிடுதல்' இதழின் காலக் கட்டமாகிய அறுபதுகளில் தான், 'குறியீடு' இலக்கிய உத்தியைக் குறிக்கும் கலைக் சொல்லாகப் பயன்படத்தப்பட்டது.'

குறியீடு என்பது ஒரு பொருளை மட்டுமே குறிப்பதாக வருவது கவிதையில் படிமம் குறியீட்டுத் தன்மையுடன் அமைவது அரிதாகும். படிமம் என்பது குறியீட்டிற்கு எதிர்மறையானது. 'ஒரு படிமம் அல்லது உருவகம்

குறிப்பிட்ட பொருளைக் குறிக்கும் வகையில் மீண்டும் மீண்டும் ஆளப்பட்டால் அவை குறியீட்டு நிலையை அடைந்துவிடும்.'

'உள்ளுறை வளர்ச்சிக் குறியீடாகும்' உள்ளுறையின் முதிர்ச்சியான நிலையே குறியீடாகத் திகழ்வதாகும். ஒன்றை வேறொன்றால் குறிப்பது குறியீடு. இது இயல்பாகவே மொழி குறிப்புத் தன்மை மிக்க சொற்களைப் பெற்று நிற்கிறது. சில சொற்கள் நேரடியான பொருளை மட்டும் பெற்று நிற்பதில்லை; வேறொன்றைக் குறியீடாக உணர்த்தி நிற்கின்றன. தராசு என்பது எடை பார்க்கும் கருவியை மட்டுமல்லாமல் நீதி என்ற கருத்தையும் குறித்து நிற்கிறது. இது போல் புறா சமாதானத்தைக் குறிக்கிறது, சிங்கம் வீரத்தைக் குறிக்கிறது. ரோஜா அழகைக் குறிக்கிறது. சிவலிங்கமும் சிலுவையும் முதல் நிலையில் சமயங்களைக் குறித்து நின்றன. ஒவ்வொரு மொழிக்கும் நாடு சார்ந்த இயற்கைச் சார்ந்த தொல் கதைகள், புராணங்கள் சார்ந்த குறியீடுகள் இருக்கின்றன. கடல், காற்று, புயல், தென்றல் போன்ற சொற்களும் அவற்றின் தனிப்பட்ட அர்த்தம் தவிர வேறு ஓர் அர்த்தத்தையும் குறிப்பால் உணர்த்துகின்றன. பல சொற்களில் விவரித்து விளக்கிச் சொல்வதைக் குறியீட்டுத் தன்மை வாய்ந்த ஒரு சொல் விளக்கி விடுகிறது. சில சமயம் செயல்கள் குறியீடாக நிற்கின்றன. 'விரல்களை மடித்து கை எதிர்ப்பு உணர்ச்சியின் குறியீடு. மார்பில் அடித்தல் சோகத்தின் குறியீடு' என்று பாலா கூறுகிறார்.

படிமம் என்பதன் முதிர்ச்சி நிலையே குறியீடாகிறது. புராணம், வரலாறு சார்ந்த குறிப்புகள் போன்றவை குறியீடுகளாகின்றன. அணிநலன்களில் செறிவானதும் முழுமையாக கவிதையை இயக்கும் ஆற்றல் குறியீட்டிற்கு உண்டு. சங்க இலக்கியத்தில் குறிகள், குறிப்பு மொழிகள், குறியீடுகள் கொண்டவைகளாகத் திகழ்கின்றன. பக்தி இலக்கியங்களிலும், குறியீடு பேரளவிற்குத் தன் ஆதிக்கத்தைச் செலுத்தி வருகிறது.

குறியீடு, படிமம் என்ற இரண்டு கூறுகளையும் பலர் மாறிப் பொருள் கொள்வதால் தவறாக விளக்கங்களைத் தருகின்றனர். அவள் 'சீதையைப் போலும் கற்பரசி' என்றால் அது வெளிப்படையான உவமை. 'கற்பரசி கண்ணகி' என்றால் இறுக்கமான உருவகம். 'இவள் கற்பு கண்ணகிக் கற்பு' என்பது கருத்துப் படிமம். இந்தச் 'சிவகாமி ஒரு சீதை' என்று சொல்லும் போது சீதை என்ற பெயர் மட்டும் குறிப்பிடப்படுகிறது; இது குறியீடு. அவள் கற்புநலம் பெயர் மூலம் குறிப்பாக உணரப்பட்டு சிவகாமி என்ற இன்னொரு பெண்ணை கற்பரசியாக உணர்த்துகிறது. இங்கு 'போல' 'ஆகிய' என்ற உவமான உவமேய, உருவகச் சொற்களின் சேர்க்கை எதுவும்

தேவையில்லாமலே அணிநலன் வரியைச் செறிவாக்கி நிற்கின்றது என்று பொன்மணிவைரமுத்து 'சங்க இலக்கியத்தில் புதுக்கவிதைக் கூறுகள்' என்னும் நூலில் கூறுகிறார்.

அப்துல் ரகுமான் அவர்கள் 'புதுக்கவிதையில் குறியீடு' என்ற தன் ஆய்வு நூலில் குறியீடுகளின் வகைகளைக் இவ்வாறு கூறுகிறார். அவை, பொது நிலைக் குறியீடுகள், அகிலத்துவக் குறியீடுகள், தூயக் குறியீடுகள், திட்டமிட்டக் குறியீடுகள், மானுடக் குறியீடுகள். கடப்பியக் குறியீடுகள், அறிவு நிலைக் குறியீடுகள் ஆகும். படிமத்தில் குறியீடும் குறிக்கப்படுவதும் என இரண்டு வகையாகப் பிரிப்பர். இவையிரண்டிற்கும் உள்ள பொதுத் தன்மைகள் மிகுதியாக இருந்தால் அது சிறந்த படிமமாகிறது.

ஒன்றை வேறொன்றால் குறிப்பது என்பதே குறியீட்டின் அடிப்படை இலக்கணமாகும். கவிதையில் குறியீடு குறிக்கப்படும் பொருளை மறை முகமாகக் குறிப்பாகவே உணர்த்தும். வேறொன்றைக் குறிப்பதோடு மட்டுமில்லாமல் கவிதைக் குறியீடு தன்னையும் உணர்த்திக் குறிக்கப்படும் பொருளோடு இணைந்தும் நிற்கும். மரபுறவு, ஒப்புறவு, தற்செயலாக நிகழ்கிற அல்லது கவிஞர்கள் உண்டாக்குகிற ஒட்டுறவு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் கவிதையில் குறியீடு பிறக்கின்றது. உணர்வைத் தூண்டுவது கவிதைக் குறியீட்டின் நோக்கமாதலின் புலனுணர்வுப் படிமங்கள் சிறந்த குறியீடாகின்றன. உலகியல் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தவும், ஆன்மீக உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தவும் குறியீடுகள் பயன்படுகின்றது. 'குறியீடு முரண்பட்ட இரு நோக்கங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. சொற்களில் விவரிக்க முடியாதவற்றைப் புலப்படுத்துவதற்குக் குறியீடு பயன்படுவதோடு, சில சூழ் நிலைகளில் மறைக்க வேண்டியதை மறைத்துக் கூறுவதற்கும் பயன்படுகிறது. இவையே கவிதைக் குறியீட்டின் வரை விலக்கணமாகக் கொள்ளத்தக்கன.' என்று அப்துல் ரகுமான் கூறுகிறார்.

குறியீட்டின் வகைகள்

இலக்கியத்தில் பொதுவாகக் கவிஞர்கள் உலகில் தொன்று தொட்டு வழங்கப்படும் குறியீடுகளைப் பயன்படுத்துவர்; அல்லது தம் வசதிக்கேற்ப புதிய குறியீடுகளைப் படைத்துக் கொள்வர். எனவே குறியீடுகள் 'பொது நிலைக் குறியீடுகள்' மற்றும் 'தனிநிலைக் குறியீடுகள்' என இருவகையாக அமைகின்றன. பொது நிலைக் குறியீடுகள் அனைவரும் அறிந்த தெரிந்து இருக்கக் கூடிய மரபுப் பொருளில் உலகெங்கும் வழங்கி வரும் சொற்களாகும்.

இதனை இயற்கைக் குறியீடுகள் என்றும் அழைக்கலாம். யூங் என்பவர் விளக்கிய மூலமாதிரிப் படிமங்களும் இவ்வகையில் அடங்குகின்றது.

'பூவின் பெயர் நிலத்திற்காகி, அந்நிலத்து ஒழுக்கத்திற்கானதாகக் கருதுவதே பொருத்தமுடையது. பின்னர் இப்பெயர் அவ்வுரிப் பொருள் பற்றிய பாடலுக்கும் பெயராகியது.' பூவின் பெயர் நிலத்திற்கு வழங்கி வந்து பின்னர் அந்நிலத்தில் வாழும் மக்களின் ஒழுக்கத்தைக் குறியீடாக காட்டுகிறது.

பொதுநிலை குறியீடுகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட நாடு, இனம் பண்பாட்டிற்குப் பொதுவாக வழங்கும் குறியீடுகள் உண்டு ஆகையால் உலகனைத்திற்கும் உரியவற்றை 'அகிலத்துவக் குறியீடுகள்' என்றும் குறிப்பிட்ட பண்பாட்டிற்கு சொந்தமான குறியீடுகளை 'வழக்குக் குறியீடுகள்' என்றும் அழைக்கலாம்.

கவிஞனால் படைக்கப்படும் தனிநிலைக் குறியீடுகள் பல வகையில் அமைகின்றன. சில பொருள்கள் கவிதைகளில் குறிப்பிட்ட சூழலில் ஆளப்படும் போது அவற்றோடு இடம் பெறுகின்ற பிற பொருட்களும் உள்ளார்ந்த தொடர்பைப் பெற்றுக் குறியீடுகளாவதுண்டு, குறிபிட்ட தருவாயில் இவை குறியீடாக அமைவதால் இவற்றைக் 'தருவாய்க் குறியீடுகள்' என்கிறார் அப்துல் ரகுமான் அவர்கள். மேலும் கவிஞர்களால் கையாளப்படும் சில தனிப்பட்ட முறைகளினாலும் குறியீடுகள் பிறக்கின்றன. ஒரு படிமம் அல்லது உருவகம் குறிப்பிட்ட பொருளைக் குறிக்கும் வகையில் திரும்ப திரும்ப பயன்படுத்தப்பட்டால் அவை குறியீட்டு தன்மையை அடைந்துவிடும். இவ்வாறு மீண்டும் மீண்டும் ஆளப்படுவதால் இவற்றை 'மறிதரு குறியீடுகள் என்கிறார். இதைப் போலவே கவிஞர்கள் தாமே உருவாக்கும் குறியீடுகளைத் தற்குறியீடுகள்' என்கிறார். 'தருவாய்க் குறியீடுகளும், தற்குறீயீடுகளும் தனி நிலைக் குறியீடுகள் என்ற பிரிவில் அடங்கும்.' என்கிறார்கள் வெல்லக்கும் வாரனும். மேலும், இவர்கள் குறியீடுகளை மூன்று வகையாக பிரித்தனர். மரபுக் குறியீடுகள், தற்குறியீடுகள் மற்றும் இயற்கைக் குறியீடுகளாகும்.

'இயல்பாகவே குறியீடுகளாக அமைந்து ஆன்மிக மெய்மைகளை உணர்த்தப் பயன்படுவன வற்றைத் 'தூய குறியீடுகள்' என்றும், கருத்துக்களைப் புலப்படுத்தத் திட்டமிட்டு உருவாக்கப்படுவனவற்றைத் 'திட்டமிட்ட குறியீடுகள்' என்றும் சொல்வதுண்டு. சாட்விக் குறியீடுகளை, உலகியற் பயனுக்குதவும் 'மானுடக் குறியீடுகள் என்றும் அறிவெல்லை கடந்த உண்மைகளை உணர்த்தும் 'கடப்பியக் குறியீடுகள் என்றும் வகைப்படுத்துகிறார். கருத்துக்களை மட்டும் உணர்த்துவன 'அறிவு நிலைக் குறியீடுகள்' என்றும் உணர்வுகளைக் கிளர்வன 'உணர்வு நிலைக் குறியீடுகள் என்றும் ஏட்ஸ்

பிரித்துக் காண்கிறார். இவ் வகைகள் அனைத்தையும் மேலே காட்டிய பொது நிலை, தனி நிலை இரண்டிலும் அடக்கலாம்.'

குறியீட்டுப் படிமம்

உவமானம் ஓர் உவமேயத்திற்குத் திரும்ப திரும்ப ஒப்பீடாக வருவதும், ஒப்பீடு செய்யும் போது உவமானத்தை மட்டும் குறிப்பிட்டுவிட்டு உவமேயத்தைக் குறிப்பிடாமலேயே உணர்த்துவதும் குறியீடுகளாகும். எனவே படிமம், ஒரே படிமம் திரும்ப திரும்ப வருதல், ஒரு படிமக் காட்சி இன்னொரு கருத்தை உணர்த்தல் என்னும் இருவகையில் குறியீடாகிறது.

'படிமத்தை பயன்படுத்தும் கவிஞன் பெரும்பாலும் ஒரு பொருளின் மூலமாகத் தான் கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறான். கருத்துப் பொருளைக் காட்சிப் பொருளாகுதல் என்ற அடிப்படையில் குறியீடு படிமக் கொள்கையில் தான் உருவாகிறது.' என்கிறார் சுதந்திரமுத்து.

அ. திரும்ப வருதல்

ஒரே ஒப்பீடு திரும்ப திரும்ப வந்து குறியீடாவதை மறிதரு படிமம் எனலாம். புரட்சியை யாகம் என்று ஒப்பிட்டுக் காட்டுவதும், அடிக்கடி இவ்வொப்பீடு நேரும் போது யாகம் என்றவுடன் புரட்சி நினைவுக்கு வந்து விடுகிறது. 'குறிப்பிட்ட படிமத்தின் மீது ஏதோ ஒரு வகையில் ஏற்படும் சிறப்பான ஈடுபாடே இதன் பிறப்புக்குக் காரணமாகிறது. ஜோசப் வாரன் பீச் இவற்றை பீடிக்கும் படிமம் என்கிறார்.

ஆ. இன்னொன்றைக் குறித்தல்

ஒரு படிமக் காட்சி வழி குறியீட்டை உணர்த்துகிற முறையில் படிமம் பொதுவாகக் கொள்பவருக்கும் படிமமாகவும் ஆழ்ந்து கவனிப்பார்க்குக் குறியீடாகவும் தோற்றத்தைத் தரும். கவிதைப் தலைப்பிலோ அல்லது பிற வகையிலோ அவை குறியீடு என்பதற்கான குறிப்பிருக்கும் குறிப்பின்று இருப்பின் அது வெறும் படிமம் தான் என்கிறார் சுதந்திரமுத்து அவர்கள்.

தொன்மம்

தொன்மம் படிமத்தில் இருந்து மாறுபட்டது காட்சிப் படுத்துவது படிமம் என்றால் கனவுகளின் மறுமலர்ச்சியாகத் தோன்றுவது தொன்மம் ஆகும். ஒன்றை ஒன்று சார்ந்து வருவது. 'மனிதனிடம் எழும் பாலுணர்ச்சியின்

எதிரொலியாகத் தொன்மங்கள் உருவாகின்றன' அப்படி எழும் தொன்மங்கள் காட்சிப் படுத்தினால் படிமமாகிறது.

எஸ். எச். ஹூக் என்பவர் தொன்மங்களைச் சடங்குத் தொன்மங்கள், மூலத் தொன்மங்கள், பெருமிதத் தொன்மங்கள், மரபுத் தொன்மங்கள், மற்றும் அழிவுத் தொன்மங்கள் என ஐந்து வகையாகப் பிரிக்கிறார்.

'நார்த்தாப்ஃபிரை என்பார் சடங்கும் மனிதனின் கனவும் ஒன்றாகச் சேர்ந்த கூட்டின் வார்த்தை வெளிப்பாடே தொன்மம் என்பார். 'மீதாசு என்ற சொல்லுக்கே உண்மையான பேச்சு என்பது பொருளென்றும் பிளேடோ இயாம்பிளிகஸ் போன்ற பேரறிஞர்கள் கருத்துப்படி அதுவே உலகில் ஒரு காலத்தில் பேசப்பட்ட இயற்கையான பேச்சென்றும் கூறினார். நுண்ணிய சிந்தனைகள் தொன்மக் கருத்துக்களிலிருந்தே வெளிப் படுகின்றன என்றும் கவிதைக்கு இஃதே அடிப்படை என்றும் மனிதன் கற்க வேண்டிய விஞ்ஞானம் தொன்மமே என்றும் சுட்டிக் காட்டினார்.'

கனவுகள் முழுக்க முழுக்க ஒருவரின் அடி மனத்தில் உருபெறுகிறது. கவிதையானது கவிஞனின் அறிமனத்தால் சரிசெய்யப்படுகிறது. ஒரு மரத்தின் இரண்டு கிளைகளாகத் திகழ்வது மொழியும், தொன்மமும் ஆகும். பார் பீல்டு என்பவர் தொன்மங்கள் பெறப்பட்டவை என்றுக் கூறுவது தவறென்றும், மனிதன் மனத்தின் அனுபவங்களோடு தொடர்புடையன வெனினும் அவற்றிலிருந்தே பெறப்பட்டது என்று கூறுவதும் தவறான ஒன்றாகும் என்று வாதிட்டார்.

தொன்மம் என்பது புராணம் அல்லது புராணிகம் என்று பொருள். தொன்மம் என்பது பழமையான, பழமை சார்ந்த என்று பொது நிலையில் பொருள் கொள்ளப்படும் புது கவிதையில் கவிஞர்கள் அழகும் அர்த்தமும் வெளிப்பட கவிதைகள் இயற்றியுள்ளனர் இன்றைய நாட்டு நடப்புகள் சமூக சீர்கேடுகள், தனி மனிதரின் செயற்பாடுகள் தொன்ம உத்திகளாக புதுக் கவிதைகளில் உள்ளன.

'தொன்மம்' ஆங்கிலத்தில் 'மித்' என்று வழங்கப்படுகிறது. 'மித்' என்பதற்குத் தமிழ்ப் பொருள், கற்பனையாய்ப் படைக்கப்பட்டவர், வெற்றுப் புனைந்துரை, புராணக் கதைகளின் தொகுப்பு, புராண ஆய்வுத்துறை நூல், புராண கதைகளை அறிந்தவன், புராணக் கதைகள் எழுதுபவர், புராணப் படைப்புக் கவிஞர், கட்டுக் கதை என்ற பொருளைத் தருகிறது.

தொன்மங்களுக்கும் கவிதைகளுக்கும் இடையே நெருங்கிய தொடர்பு காணப்படுகின்றது. உலகில் பெரும்பாலான தொன்மங்கள் கவிதை மூலமே வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. "புராணக்கதை மூலமாகக் கிடைக்கப் பெற்ற மூலகதை கவிஞன் தன் பேராற்றலால் மாற்றி அமைத்து, தனக்கேயான கவிதையைப் படைக்கின்றான். கவிஞன் தன் கவிதையில் புராணத்தை ஒரு உயிர்ப் பொருட்கூறாக இணைத்து, கவிதையும், புராணத்தையும் ஓரிணக் கூறாக அமைக்கிறான். எனவே, கவிதையில் புராணம் என்பது பின் ஏட்டாகவோ, இணைப்பாகவோ இல்லாமல், கவிதையின் உயிர் மூலக் குருதியாக இருக்கிறது." என்று கவிதையில் தொன்மங்கள் இடம் பெறும் விதம் குறித்து யுனிவெர்சல் ஆங்கில அகராதி கூறுகின்றது.

உவமை

ஒரு பொருளை விளக்குவதற்கு அதனோடு ஒத்த தன்மையுடைய பொருளை எடுத்துக்காட்டிக் கூறுவது உவமை எனப்படும். உவமைக்கும் அதனால் விளக்கப்படும் பொருளுக்கும் இடையே முழுமையான ஒப்புமை இருக்க வேண்டியதில்லை என்கிறார் தொல்காப்பியர்.

'வினைபயன் மெய்உரு என்ற நான்கே
வகைபெற வந்த உவமத் தோற்றம்.' (தொல்காப்பியம்.1222)

உவமம் என்பது புலனாகாதன புலனாதற்கும், அலங்காரம் ஆகிக் கேட்டவர்க்கு இன்பம் பயப்பதற்கும் வரும் என இளம்பூரணர் உவமையின் பயன்பாட்டைப் பற்றி கூறுகின்றார். உவமை வினை, பயன், மெய், உரு என்ற நான்கு பொருள் காரணமாக வரும்.

'உயர்ந்ததன நிலைக்களன்க உள்ளுங்காலை' (தொல்.1224)

உவமையின் நிலைக்களன்கள் சிறப்பு, நலன், காதல், வலிமை என்ற நான்கினையும் பெற்று உயர்ந்த பொருளின் மேல் தோன்றும்.

'சிறப்பே நலனே காதல் வலியோடு
அந்நாற்பண்பும் நிலைக் களம என்ப.' (தொல்.1225)

என்று தொல்காப்பியர் உவமையின் இலக்கணத்தைக் கூறுகிறார். தமிழ் அணிநூல்களில் அணிகள் 32க்கு மேல் கூறப்பட்டாலும் பழைமை வாய்ந்த உவமை அணியே தலைமை அணியாகக் கருதப்படுகிறது. 'உவமை' தலைமை அணி என்று அப்பைய தீட்சிதர் சித்திர மீமாம்சையில் விளக்கியுள்ளார். உவமை அனைத்து அணிகளையும் உள்ளடக்கியது என்பது தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்களின் கூற்றாகும்.

'உவமை என்ற சொல்லின் பிறப்புப் பற்றி ஆய்தவர்கள் உவ + மை எனப் பிரித்து 'உவ' எனின் மகிழ்ச்சி தருவது என்பதனடியாகப் பிறந்த தமிழ்ச் சொல் என்றும், 'இரண்டு' என்றும் பொருளுடைய 'உப' என்னும் சொல்லின் அடியாக இரு பொருள்களின் ஒப்பீடு எனும் வகையில் 'உபமா' என்னும் வட சொல்லின் அடியாகப் பிறந்தது என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். உவமை, ஓவியம் இரண்டும் ஒப்பு என்ற சொல்லின் அடியாகப் பிறந்தவை எனலாம். ஒப்பு, ஒவ்வு, உவமை என்றும், ஒவ்வு ஓவியம் என்றும் ஆகியிருக்கலாம். இவ்வகையில் உவமை, ஓவியத்திற்கு ஒப்பானதாகிப் படிமம் என்ற பொருள் தருகிறது.' என்று மு. சுதந்திரமுத்து கூறுகிறார்.

உவமைப் படிமம்

உவமைகள் காட்சித் தன்மையானவை, கருத்துக் தன்மையானவை என்று இருவகையாக பிரிக்கலாம். இதில் காட்சித் தன்மையானவை உவமைப் படிமங்கள் என்றும் கருத்துத் தன்மையான உவமைகள் வெறும் உவமைகள் என்றே கொள்ளப்படும். இவை மெய், உரு, வினை, பயன் என்ற பண்புகளின் அடிப்படையில் கவிதையில் இடம் பெறுகின்றன. அவற்றை, படிமங்கள் ஆகாத உவமைகள், படிமங்கள் ஆகும் உவமைகள் என்று இருவகைப் படுத்துகிறார் சுதந்திரமுத்து அவர்கள்.

படிமங்கள் ஆகாத உவமைகள்

காட்சிப் பொருளுக்குக் கருத்துப் பொருளும், கருத்துப் பொருளுக்குப் கருத்துப் பொருளும் தருகின்ற உவமானங்கள் காட்டுகின்ற உவமைகள் படிமம் ஆவதில்லை. ஏன்னென்றால் இந்த உவமானங்கள் கருத்துத் தன்மையுடையவை என்பதால் மெய் உரு வினை பயன் ஆகியவைகளைக் காட்சிப்படுத்திக் காட்டுவதில்லை. காட்சிப் பொருளுக்குக் கருத்துப் பொருள் உவமை காட்டுகிற போது, மெய், உரு, வினை, பயன் என்ற நான்கில் மட்டும் உவமை வரும், கருத்துப் பொருளுக்கு கருத்து பொருள் உவமை காட்டுகிற இடத்தில் வினை, பயன் என்ற இரண்டில் மட்டுமே உவமை தோன்றும். ஏனெனில் மெய், உரு ஆகிய இரண்டும் காட்சிப் பொருள்கள் ஆகும்.

'நீண்டு வளர்ந்து போகின்ற
வார்த்தைகள் போல
போய்க்கொண்டே இருக்கின்ற
தெருக்கள் (வ. சுப்பிரமணியன், பாதச் சலங்கைகள், ப.33)

இதில் காட்சிப் பொருளான தெருவின் தோற்றம், 'வார்த்தை என்ற கருத்துப்பொருள் ஒப்பீட்டால் காட்சி தருவதில்லை.'

படிமங்கள் ஆகும் உவமைகள்

உவமையில் படிமம் அமைய வேண்டுமென்றால் உவமேயம் காட்சிப் பொருளாகவோ, கருத்துப் பொருளாகவோ இருக்கலாம்; ஆனால், உவமானம் காட்சிப் பொருளாக மட்டுமே இருக்க வேண்டும். எனவே உவமைப் படிமம் என்பது காட்சிப் பொருளுக்குக் காட்சிப் பொருள், கருத்துப் பொருளுக்குக் காட்சிப் பொருள் என இருவகையாகக் கொள்ளலாம். இதில் காட்சிப் பொருளுக்கு காட்சிப் பொருளாகும் படிமங்கள் மெய், உரு, வினை, பயன் என நான்கு வகையிலும், கருத்துப் பொருளுக்குக் காட்சிப் பொருளாக வினை, பயன் ஆகிய இரண்டு வகையாகவும் உவமை படிமங்கள் அமைகின்றன.

1. காட்சிப் பொருளுக்குக் காட்சிப் பொருள்

'சுருக்கிய
குடையைப் போலத்
தோன்றும்
அசோக மரமே' (ஆர். எஸ். மூர்த்தி, வலைகள், ப.94)

சுருங்கிய குடையின் தோற்றத்துடன் அசோக மரத்தின் தோற்றம் மெய் ஒப்பீடு பெற்று இரண்டும் இணைந்து அசோகமரம், படிமத்தில் காட்சித் தெளிவு பெறுகிறது. ஒப்பீட்டால் புதுமை தோன்றுவதால் படிமம் எளிதாக அமைகிறது."

2. கருத்துப் பொருளுக்கு காட்சிப் பொருள்

"என் வாழ்வோ
சூறைவிட்ட
நோட்டீஸுகளாய்
வறுமை மீது
மோதிச் சிதறி
கீழே விழுந்தது. (தேவதேவன், மின்னற்பொழுதே தூரம், ப.59)

வாழ்க்கை வீணாவதைச், சூறைவிடப்பட்ட நோட்டீஸுகளுடன் ஒப்பிட்டு, அந்த வாழ்வு மதிப்பும், அர்த்தமின்றி இனித் தேறும் நம்பிக்கையுமின்றிப் போவதை இப்படிமம் படம்பிடிக்கின்றது."

முடிவுகள்

அன்றாடப் பேச்சிலேயே ஏராளமான படிமங்கள் புழங்குகின்றன. எல்லை மீறிப் போகிறான்; கண்டுக் கொள்ளாதே; விட்டுப் பிடிக்கலாம்; எல்லாம் நம் கையில் தான் இருக்கிறது போன்ற வாக்கியங்கள் வழக்கத்தில் உள்ளது. இதில் எல்லை, காணுதல், பிடித்தல், கை போன்ற சொற்கள் படிமங்கள் ஆகும். மொழியே படிம வசப்பட்டிருப்பது தான் படிமத்தின் சிறப்பாகும். ஆகையால் படிமங்கள் கவிதைகளில் மட்டும் காணப்படுவதில்லை அனைத்து துறைகளிலும் காணப்படுகிறது. கல்லாதவர் முதல் கற்றவர்கள் வரை படிமங்களை அன்றாட வாழ்வில் பயன்படுத்துகின்றனர்.

<u>தமிழ் ஆசிரியர்</u>

நான் ஒரு சாராய ஆசிரியன்

குடியை வைத்து குடியை வளர்ப்பவன்

நான் பொறுக்கி பெருக்கி கொள்பவன்

ஏடுகள் தான் என்மீது தூங்கும்

எனக்கு உறக்கம் என்பதே கிடையாது

உறங்கினாலும் என் விழிகள் மூடாது

விழிகள் மூடினாள் இதயம் நின்றுவிடும்

தாய்க்கு முன்னமுவாள் தாய்மடியில் கிடத்தி !

- அருண் சிவ குமார்.

ரோஜா D

‘என் முகத்தில் எதைக் காண்கிறாய் என்று வினவியது ரோஜா ?’

நேரு மாமாவை என்றான் சிறுவன்

காதலியின் முகத்தை என்றான் காதலன்

காதலனின் அன்பை என்றாள் காதலி

அழகிய கவிதைகளை என்றான் கவிஞன்

இரதத்தின் நிறத்தை என்றான் மருத்துவன்

பணத்தின் வாசனையை என்றான் பூ வியாபாரி

துக்கத்தின் சுவடுகளை என்றான் வெட்டியான்

கணவனின் வருகையை என்றாள் புதுப் மணப்பெண்

என்னை என்ற குரல் கேட்ட திசையில் திருப்பிப் பார்க்கிறேன்
அனாதையாக வீதியில் கிடக்கிறது ஒற்றை ரோஜா

அனாதையாக கிடப்பது ரோஜா மட்டுமல்ல நானும் தான் !

சு. அருண்குமார்.

காதல் ஒரு கண்ணாடி

உண்மையை மட்டுமே பேசும்

உடைந்தால் மீண்டும் கூடாது

உருக்கினால் பிரிவென்பதே கிடையாது

என் காதலை போல !

சு. அருண்குமார்.

காதல் மாயை

காதலிப்பது தவறில்லை
காதலிக்காக வாழாமல்
தனக்காகவும் வாழுங்கள்
காதலி நல்லவள் தான்
காதல் தான் பொய்யானது !

காதலை புறியாத காதலி
காதலிக்காக உருகும் காதலன்
இறுதியில் காதலன் கல்லரையில்
காதலியோ மணக்கோலத்தில் மற்றவனுடன் !

காதலிப்பது தவறில்லை
காதலை காதலியுங்கள்
காதலியை அல்ல
காதலி என்றுமே அன்பை வெளிப்படுத்த மாட்டாள் !.

சு. அருண்குமார்.

மாணவன்

அன்புள்ள மாணவன் ஆர்வம் பெறுகிறான்
இனிமையான மாணவன் ஈயம் ஆகிறான்
உண்மையான மாணவன் ஊக்கம் அடைகிறான்
எழிலான மாணவன் ஏற்றம் காண்கிறான்
ஐக்கியமான மாணவன் ஒலி யாகிறான்
ஓளியான மாணவன் ஔடதமாகிறான்
அஃகான மாணவன் ஆயுதமாகிறான் !

சு. அருண்குமார்.

தோழி

தோழி என்பவள் தோடுவானம் அல்ல
காதோடு ஒட்டி இருக்கும் தோடு
தோட்டத்தில் பூக்காத குறிஞ்சிமலர்
தோல்வியில் தோல் கொடுப்பவளும் தோழியே !

கம்பன் தோழியால் இராமகாவியம் அரங்கேற்றினான்
கைகேயியின் தோழியால் இராமன் வெளியேறினான்
பரதனும் அரசாண்டான் இராமனின் காலனியோடு
தர்மம் வெள்ளும் யென்று உலகிற்கு உரைத்தான் !

தோழி இறைவன் அளித்த ஆறாம் விரல்
ஆற்றுப்படையாக என்னுள் உரைந்தவள் அவளே
தனிமரமாய் இருப்போரையும் தோப்பாக மாற்றுபவள்
தோழி உடனிருந்தாலே தோரனம் தான் !

பள்ளி பருவத்தில் தோழி மருத நிலம்
கல்லூரி பருவத்தில் தோழி முல்லை நிலம்
படிப்பை முடித்த பின்னவள் நெய்தல் நிலம்
மணமான பின்பு அவளோ பாலை நிலம் !.

சு. அருண்குமார்.

வருத்தம்

கொடியில் பூத்துவிட்ட மல்லிகையும்
செடியிலே பூத்திருந்த ரோஜாவும்
ஆழ்ந்த வருததத்தில் வாடுகிறது
என்னவள் பறித்தனிய வில்லையென்று !

சு. அருண்குமார்.

வளையாபதி

அழகான சக்கரம்
அச்சில்லா சக்கரம்
மென்மையான சக்கரம்
பலவண்ண சக்கரம்
விதவிதமாய் சக்கரம்
ஓசையில்லா சக்கரம்
இசைபாடும் சக்கரம்
மங்களமாய் சக்கரம்
என்னைக்கவர்ந்த சக்கரம்
வளையாபதியென்னும் சக்கரம் !

சு. அருண்குமார்.

(கலப்பு) காதல் திருமணம்

இனமாறி குலமாறி பதியும் திருமணங்கள்
காதல் என்னும்சிறகில் பறக்கின்ற பொழுது
புயலும் இடிமழையும் வெறுப்போடு தழுவும்
அன்புடைய இருநெஞ்சமோ செய்வதன்றி தவிக்கும்
சாதகமாய் உடலிருந்தால் பாதகமாய் மனமிருக்கும்
மனமிருக்கும் பணமிருக்காது உடலும்மாறிவிடும் பாதகமாய் !

காதலின் தோற்றத்திற்கு இதிகாசமே காரணம்
பாரதம் தோன்றியதும் புனிதமான காதலால்தான்
சத்தியவதியின் காதலால் சந்திரவம்சமே பாழானது
பாரதப்போரை பாரதம்கண்டது தருமம் வென்றது !

- **சு. அருண்குமார்.**

-

-

காதல்

என்னழகை நீ வர்நித்தாய்
என் வாசத்தை சுவாசித்தாய்
முட்களைக் கண்டு ஒதுங்கிவிட்டாய்
நம்முறவோ பீனிக்ஸ் பறவை !

காதலி அளித்த
பிறந்த நாள்
பரிசோ மௌனம்
மௌனத்தால் உண்டானது
ஆறாத இரனம் !

இரனத்தால் வாடியது
என் மனம்
மாதுவின் இரனதிற்கு
மது மருந்தானது
மதுவே விருந்துமானது
எனக்கு எமனானது !

இருளை யறியாமல்
நான் கட்டியது
கோட்டையென நினைத்தேன்
தவறென்று உனர்ந்தேன்
சிலந்தியின் வலையென்று
அறிந்த பின்பு !

நான்
மரக்கட்டையாக இருந்தேன்
என்னை ஓடமாக்கினாள்
என்மீது பயணித்தாள்
பயணக்கூலியின்றி !

கயிற்றை
அவிழ்த்து எறிந்தால்
மீண்டும் நான்
மரக்கட்டையானேன் !

காகிதபூவை அணிந்தவள்
மனமென்றைக்கும் காகிதமே
அழகிருக்கும் மணமிருக்காது !

- † சு. அருண் குமார் எம்.ஏ., எம்.பி.ஏ., பி.எட்., எம்.ஃபில்.,

<u>***சு. அருண்குமார் எம்.ஏ., எம்பிஏ., பி.எட்., எம்ஃபில்***</u>
<u>***தொகுத்த அமுத மொழிகள்***</u>

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

1. ஆசையே எல்லாத் துன்பங்களுக்கும் அடிப்படைக் காரணம் – புத்தர்.
2. மனிதனுக்கு ஆசையால் விருப்பமும் விருப்பத்தால் கோபமும், கோபத்தால் மயக்கமும், மயக்கத்தால் புத்தி நாசமும், புத்தி நாசத்தால் அழிவும் ஏற்படுகிறது. – பகவத் கீதை.
3. நாம் விரும்புவது நமக்குப் கிடைப்பதில்லை ; எனவே கிடைப்பதையே நாம் விரும்புவோம். – காந்தியடிகள்.
4. வெற்றியை விட போராட்டமே இனிமையாயிருக்கிறது. – எட்மென்ட்பர்க்.
5. வணங்குகிறவன் வாழ்வான், நிமிர்ந்தவன் அழிவான் – வாரியார்.

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

1. அழகு பெண்ணிற்குப் பெருமை தருகிறது; கற்பு அவளுக்கு அளவற்ற மதிப்பு தருகிறது; அடக்கம் அவளைத் தெய்வ மாக்குகிறது. – ஷேக்ஸ்பியர்.
2. ஒழுக்கமுள்ள பெண் கணவனுக்கு அரச மகுடம். – பைபிள்.
3. பெண்ணின் கற்பு கண்ணாடிப் பாத்திரம் போன்றது. – காண்டேகர்.
4. பெண்ணிற்குக் கற்பு என்பது கணவன் சொல்லுக்கு மாறுபடாமல் இருப்பது தான் – யாரோ.

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

<u>**கணவன்**</u>

1. நீ உன் மனைவியை நேசித்தால், அவள் உறவினரையும் நேசிக்க வேண்டும். – இஸ்ரேல் பொன்மொழி.
2. ஒரு மனிதனின் நல்லதும், கெட்டதும் அவன் மனைவி தான். – ஸ்பெயின் பொன்மொழி.

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

<u>**காதல்**</u>

1. காதலில் தேனும் கசப்பும் கலந்தே இருக்கிறது. – பிளாட்ஸ்.

2. நற்குனம் கொண்ட பெண்ணின் காதலைப் பெற்றவன், ஒவ்வொரு தீய செயலையும் கண்டு நாணமடைவான். – வோகல்.

3. காதலின் தூதுவர்கள் கண்கள். – இலத்தீன் பழமொழி.

4. இசைக் கருவியைப் போல் காதலியை மீட்டி விட்டு, உயரே தூக்கி வைத்து விட முடியாது. – ஜப்பான் பொன்மொழி.

5. காதலின் கண்ணுக்கு ரோஜாதான் தெரியும் ; முட்கள் தெரியாது. – ஜப்பான் பொன்மொழி.

6. காதல் நோய்க்கு மாற்று மருந்துண்டு. அதுவே திருமணம். – ரோலண்டு.

7. காதல் விகாரங்கள் ஒரே மாதிரியானவை ; காதல் புரியும் மக்கள் தான் வெவ்வேறு வகையானவர்கள். – விமன்ஸ் கம் பானியன்.

8. சுலபமாக வெற்றி பெறும் காதலில் கவர்ச்சியில்லை ; தடைகள் தான் காதலுக்கு அதிக மதிப்பைக் கொடுக்கிறது. – வோகல்.

9. காதலைப் பொறுத்தவரை பெண் வீணையைப் போன்றவள் ; தந்திகளை மீட்கத் தெரிந்தவனுக்குத் தான் வீணை தன் ரகசியங்களை வெளியிடும். – பால்ஸாக்.

10. ஊனையும் உணர்வையும் உயிரையும் தாண்டி அப்பால் தொடரும் அன்பே காதல். – நாமக்கல் கவிஞர்.

☆☆

காலம்

1. இறந்த காலத்தைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டால், எதிர்காலம் தானாகப் புலப்படும். – கன்பூசியஸ் பொன்மொழி.

2. எதிர் காலத்தை நீ விரும்பினால் நிகழ் காலத்தில் ஒன்றும் மிச்சமில்லாமல் எல்லாவற்றையும் நீ தியாகம் செய்துவிட வேண்டும். – மாக்சிம் கார்க்கி.

3. நேற்றைய ஏட்டைப் புரட்டிப் பார் வாழ்க்கைக்கும் மக்களுக்கும் நீ கடமைப் பட்டிருப்பது புரியும். – கலீல் கிப்புரான்.

4. பணத்தை இழந்தால் குறைந்த இழப்பு ; நேரத்தை இழந்தால் எல்லாமே இழப்பு. – அர்மெனீயா பொன்மொழி.

5. நேரத்தை வீண் செய்யாதீர்கள் காலமே இறைவன். – சாயிபாபா.

☆☆

குடும்பம்

1. தன் சக்திக்கு மேலான குடும்பத்தில் பெண் கொள்கிறவன் தன் சுதந்திரத்தைவிற்று விடுகிறான்.

2. துன்பங்களை மனம் புண்படாதபடி மாற்றுவதே உண்மையான இல்லறம்.
– ஷெல்டன்.

3. ஆண்கள் விருட்சங்கள், பெண்கள் அதைத் தழுவி நிற்கும் மென்கொடிகள் குழந்தைகள் அக்கொடியிலேயே மலரும் மலர்கள். – இங்கர்சால்.

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

குழந்தை

1. பயமின்றி வளர்க்கப்படும் பெண் குழந்தை பெருமை இல்லாமல் இறக்கும்.
– எஸ்தோனியா பொன்மொழி.

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

சந்தேகம்

1. கோழையின் குணம் சந்தேகம். – ஷெர்பர்ட்.

2. துக்கத்தை விட மிகவும் நச்சு தோய்ந்தது சந்தேகம். – டென்காம்.

3. ஐயமுற்றவன் அழிவுற்றான். – கீதை.

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

திருமணம்

1. உன் மனைவியைக் கண்களால் தேர்ந்தெடுப்பதை விடுத்து காதால் தேர்ந்தெடு.
– ரஷ்ய பொன்மொழி.

2. திருமணமாகும் முன் இரண்டு கண்களையும் திறந்து வைத்துக் கொள் ஆனபின் ஒன்றை மூடிக்கொள். – ஆபிரிக்கா பொன்மொழி.

3. மணவாழ்வு என்பது ஒரு சரித்திரப் புத்தகம்; அதன் ஏடுகளைப் புரட்டினால் சண்டையும் சமாதானமும் மாறி மாறி வரும். – அரு. ராமநாதன்.

4. திருமணம் என்பது வெறும் உடற் சேர்கை யன்று; அது உணர்ச்சிகளின் சேர்கை வாழ்க்கை என்பது உள்ளங்களின் சேர்கை. – காண்டேகர்.

5. காதலர்கள் திருமணம் செய்துக் கொண்டால், கனவு உலகம் மறைந்து உன்மை உலகம் புலனாகிறது. – ரோத்போன்.

☆☆

பெண்

1. மனமாரக் காதலிக்கும் பெண்கள் மத்தியில் ஆண்கள் பச்சைக் குழந்தைகள். – தாகூர்.
2. ஆயிரத்தில் ஒரு நல்லவனை அறிந்து கொள்ளவாம்; ஆனால் ஒரு பெண்ணை அறிந்து கொள்ள இயலாது. – இங்கிலாந்து பொன்மொழி.
3. வானின் அழகு விண் மீன்களில் உள்ளது ; பெண்ணின் அழகு கூந்தலில் உள்ளது. – இங்கிலாந்து பொன்மொழி.
4. வயதாகியும் கன்னியாய் இருக்கும் பெண் அஞ்சற் பெட்டியில் சேர்க்கப்படாத கடிதம். – இங்கிலாந்து பொன்மொழி.
5. கெட்டிகாரப் பெண், தான் காதலிப்பவனை விட்டுத் தன்னைக் காதலிப் பவனையே மனப்பாள். – செக்கோஸ்லோவியா.
6. பெண், ஆடவனுக்குக் காட்ட கூடிய ஆழ்ந்த அன்பு அவன் தன் கடமையைச் செய்வதற்கு உதவியாக இருப்பதே. – யாரோ.

☆☆

நம்பிக்கை

1. மனிதன் ஆவதும் நம்பிக்கையிலே; அழிவதும் நம்பிக்கையாலே. – எஸ். ஏ. பி.
2. முயற்சி இல்லாத நம்பிக்கை, கப்பல் இல்லாத கடல் யாத்திரை. – யாரோ.
3. மனதை விசாலப்படுத்தும் நம்பிக்கையே வாழ்வை வளப்படுத்தும். – யாரோ.

☆☆

மனைவி

1. மனைவி போடும் கணக்கு நான்கு; கவலையைக் கூட்டுபவள்; துன்பங்களைப் பெருக்குபவள்; பணத்தைப் கழிப்பவள்; நண்பர்களை வகுப்பவள். – ஷா.
2. அழகிய மனைவியை உடையவனுக்கு இரண்டு கண்களுக்கு மேல் தேவை. – இங்கிலாந்து பொன்மொழி.
3. பணிவற்ற மனைவி; பகைவர்க்கு ஈடாவாள். – இந்திய பொன்மொழி.
4. ஊமையான மனைவி கணவனிடம் அடிபடுவதே இல்லை. – பிரெஞ்சு.
5. மனைவியை ஆள்வதை விட, அரசு ஒன்றை ஆள்வது வெகு சுலபம். – இங்கிலாந்து.

6. மனைவியிடம் இல்லறம் என்னும் குடும்ப வாழ்விற்குரிய நற்குணங்கள் அமைந்திராவிடில், அந்தக் குடும்ப வாழ்க்கை எவ்வளவு தான் சிறந்திருப்பினும் பயனற்ற வாழ்க்கையே யாகும். – திருவள்ளுவர்.

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

வாழ்க்கை

1. மனித வாழ்வு; குழந்தையின் கையிலிருக்கும் முட்டை போன்றது.
– ரூமேனியா பொன்மொழி.

2. வாழ்க்கை என்பது வழிபாடு; வாழ்க்கை என்பது கோயில் தியாகம் என்பது அதன் அடிப்படை. – வி. ஸ. காண்டேகர்.

3. வாழ்க்கையில் ஏற்படும் பிரச்சனைகளைச் சமாளிக்க உதவும் திறனே கல்வி.

4. வாழ்க்கையின் உண்மையான குறிக்கோள், அழிவில்லாத வாழ்வைத் தெரிந்து கொள்வதாகும்.

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

மனிதன்

1. ஒரு மனிதனை அவனுடைய சூழ்நிலை உருவாக்குவது இல்லை. அவனுடைய மனம் தான் உருவாக்குகிறது.

2. மனிதனைக் கவனித்துப் பார் அவன் தான் ஓர் உயிருள்ள கதை. – விவேகானந்தர்.

3. மனிதன் பிறப்பது இன்பத்தில்; இறப்பது துன்பத்தில்; வாழ்வது செயற்கையில். – குரு.

4. தன்னை அடக்கப் பழகிக் கொண்டவன் புறத்தே உள்ள எதற்கும் வசப்பட்டவன் அல்லன். அத்தகைய மனிதனே நன்கு வாழத் தெரிந்தவன். – விவேகானந்தர்.

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

பணம்

1. எப்படிப்பட்ட முட்டாளும் பணத்தைச் சம்பாதித்துவிடலாம். ஆனால் அதை ஒரு புத்திசாலி மட்டுமே காப்பாற்ற முடியும். – அமெரிக்கா பொன்மொழி.

2. பணம் இல்லாத பைக்கு வெறும் தோல் என்று தான் பெயர். – இங்கிலாந்து.

3. கடன் இல்லாதவன் பணக்காரன்; உடல் ஆரோக்கியம் உள்ளவனே செல்வன்.
– யூகோஸ்லேவியா.

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

சு. அருண் குமார் எம்.ஏ., எம்.பி.ஏ., பி.எட்., எம்.ஃபில்.,
தமிழ் ஆசிரியர்.
வேலூர் - 632001,
கைபேசி : 90438 52704.
arunkumarma1@gmail.com,
arunkumar_mba1@yahoo.com.

நன்றி

என்னுடைய குருவிற்கு என் நன்றி,
திரு. இ.ஸ்டான்லி ஜோன்ஸ் கருணாகரன்,
ஊரிஸ் கல்லூரி தமிழ் துறைத் தலைவர்,
மாலை நேர கல்லூரி துணை முதல்வர்,
வேலூர் - 632001.